

Griffiennr. :
Not.nr. : 66.97.122/02

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 23 OKTOBER 2007

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, **eenentwintigste** kamer, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Gezien de stukken van vervolging :

In de zaak van het openbaar ministerie tegen :

jurist, geboren te op wonende te

2 met ondernemingsnummer en met
maatschappelijke zetel te

VERDACHT VAN :

De eerste en de tweede

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan recht-streeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben, als dader of mededader zoals voorzien door art 66 van het Strafwetboek

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 146-1° en 2° lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06.1999), de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen in strijd met de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden door namelijk in strijd met de voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen nr dd. 05 april 2001 bij het bouwen, het plaatsen op een grond van één of meer vaste inrichtingen, het afbreken, herbouwen, verbouwen of uitbreiden van een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit, navolgende aspecten of voorwaarden niet in acht te hebben genomen namelijk:

door in strijd met de afgeleverde vergunning 05 april 2001 punt 3 a en e van de bijzondere voorwaarden van deze vergunning niet te hebben nageleefd namelijk de voorwaarden die bepalen

- a) In uitvoering van de bestaande vergunningen moet een nieuwe muur met dezelfde afmetingen als de bestaande muur worden opgetrokken in

(1° bebl.) tegen
 (1° bebl.); dd. 02 11 07
 HOGER BEROEP op 02 november 2007 door
 alle behoudingen v/d vonnis. Het O.M. volgt tegen
 tegen alle behoudingen (2° bebl.)
 HOGER BEROEP op 05 11 07 door
 HOGER BEROEP op 05 11 07 door het O.M. tegen

het verlengde van de muur in (16,53 m lengte) en moet de muur met een hoogte van 2 meter en (over) een breedte van 12,50 meter aan de kant van worden aëplaatst conform het plan bij de bouwvergunning nrs. en

e) Alle andere bijzondere voorwaarden opgelegd in de vorige bouwvergunningen blijven behouden.

te in de periode van 05.04.2001 tot dag bevel tot dagvaarding, zijnde 21 mei 2007

de overtreding gepleegd zijnde op het onroerend goed, gelegen te

in eigendom toebehorende aan hoer vermeld en ten kadaster bekend staande onder

met de omstandigheid dat –wat de eerste en de tweede betreft als bouwpromotoren-/patrimoniumbeheerders -het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersonen optreden bij de uitoefening van hun beroep

De tweede:

tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring

van een bedrag van € 5.000 zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

Berekening:

Ex aequo et bono

Wegens het uitsparen van de kosten noodzakelijk om de twee muren op te richten namelijk een muur van 16,53 m lengte en een muur met een hoogte van 2 meter over een breedte van 12,50 meter.

WAT DE PROCEDURE BETREFT

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

2. De tweede beklaagde werd gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 12 juni 2007.

Op de openbare terechtzitting van 12 juni 2007 werden de eerste en de tweede beklaagde vertegenwoordigd door meester

De dagvaarding aan de eerste beklaagde bleek evenwel niet betekend te zijn. De eerste beklaagde werd vervolgens gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 25 september 2007.

De dagvaardingen werden regelmatig betekend.

Bij tussenvonnis van 12 juni 2007 werd met toepassing van art. 2bis van de Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering meester aangesteld als lasthebber ad hoc om de wat betreft de strafvordering te vertegenwoordigen.

De zaak werd uitgesteld naar de zitting van 25 september 2007 teneinde de lasthebber ad hoc toe te laten kennis te nemen van het strafdossier.

De dagvaarding van de tweede beklaagde om te verschijnen op de zitting van 12 juni 2007 van de 21ste kamer van de Correctionele rechtbank werd overgeschreven op het hypotheekkantoor te . Deze dagvaarding vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de telastleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheek. De strafvordering is ontvankelijk (art. 160 DORO). De kadastrale omschrijving dient aangevuld te worden zoals in het dispositief bepaald.

deelde bij brief van 6 juni 2007 mee dat het nodige wordt gedaan voor opname van de dagvaarding in het vergunningenregister. Deze inschrijving is overigens niet op straffe van onontvankelijkheid opgelegd (art. 161 DORO).

3. Op de openbare terechtzitting van 25 september 2007 werd de zaak behandeld en aanhoorde de rechtbank:

–de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door toegevoegd substituut-procureur des Konings;

–de beklaagde in zijn middelen van verdediging, vooraedragen door hemzelf en bijgestaan door meester advocaat te die in ondergeschikte orde de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt;

–de beklaagde in haar middelen van verdediging, voorgedragen door de aangewezen lasthebber ad hoc, meester advocaat te

–het ongunstig advies van het openbaar ministerie over de gevraagde opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

* * * * *

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

De feiten

4. Op 18 februari 2002 wordt proces-verbaal van vaststelling opgemaakt met betrekking tot de niet-naleving van de voorwaarden van de stedenbouwkundige vergunningen van 22 september 1999 en van 5 april 2001.

5. De bouwvergunning nr. van 22 september 1999 gaf aan o.a. vergunning tot het renoveren van de industriële site De bouwvergunning werd aangevraagd met het oog op de wijziging van de bouwvergunning met kenmerk van 6 februari 1997.

De oorspronkelijke bouwaanvraag gaf aanleiding tot heel wat bezwaren van de bewoners in onder andere op het vlak van de geluidsoverlast komende van de stadsring. Daarom vroegen de buurtbewoners een geluidwerende muur of scherm waardoor van de achterliggende woonwijk zou worden gescheiden (st. 12).

Voor het beperken van de geluidshinder afkomstig van het verkeer in was de opdrachtgever bereid het bestaande hekken in te vervangen door een gesloten poort en om de fabrieksmuur over een zo groot mogelijke lengte op de bestaande hoogte te behouden (st. 13).

Daartoe werd als bijzondere voorwaarde opgelegd (onder nr. 3): "*Voor het beperken van de geluidshinder moet het bestaande hekken in vervangen worden door een gesloten poort en de fabrieksmuur moet over een zo groot mogelijke lengte op de bestaande hoogte worden behouden*" (st. 13).

Voorts werd overwogen dat de geluidshinder komende van niet merkbaar zou toenemen doordat, ter vervanging van de oorspronkelijke afsluiting aan bestaande uit betonplaten van ongeveer 2 meter hoogte, in een nieuwe muur werd voorzien van 2 meter hoogte over een breedte van ongeveer 12,5 meter en met een opening van ongeveer 14,50 meter breed (st. 13).

6. Op 5 april 2001 werd een stedenbouwkundige vergunning deels toegekend, deels geweigerd. De aanvraag betrof de wijziging van de verleende vergunning op enkele punten. Onder andere zou een gedeelte van de muur niet worden heropgebouwd maar vervangen door een draadafsluiting. Bovendien maakte de aanvrager gewag van een vergissing in het destijds inediende plan zodat de muur met een hoogte van 2 m langs zou worden weggelaten.

Op die twee punten werd de aanvraag onaanvaardbaar bevonden op de volgende gronden (st. 22-23):

"1. Het plaatsen van een met planten begroeide draadafsluiting in de plaats van de te herbouwen muur langs is stedenbouwkundig onaanvaardbaar. In de vergunning van 6 februari 1997 werd volgende bijzondere voorwaarde opgelegd (en herhaald in de bouwvergunning van 22 september 1999): voor het beperken van de geluidshinder afkomstig van het verkeer op moet het bestaande hek in vervangen worden door een gesloten poort en de fabrieksmuur moet zo lang als mogelijk op de bestaande hoogte worden behouden.

In uitvoering van de bestaande vergunningen moet een nieuwe muur met dezelfde afmetingen als de bestaande muur worden opgetrokken.

De voorgestelde draadafsluiting dient aldus uit de vergunning gesloten.

2. De 2 m hoge muur (...) langs werd op de plannen bij de twee voorgaande vergunningen voorzien in vervanging van de gesloopte afsluiting in betonplaten die daar op de rooilijn stond. Op de foto's bij de bouwaanvraag nr. is de afsluiting duidelijk te zien en de buurtbewoners tekenden zelfs bezwaar aan tegen het verwijderen van die afsluiting.

Het bezwaar werd in de aanvankelijke bouwvergunning van 6 februari 1997 weerlegd, onder meer door te stellen dat de afsluiting wordt vervangen door een nieuwe muur met een hoogte van 2 m over een breedte van 12,5 m en er een opening wordt gelaten met een breedte van 14,5 m. Door die muur nu weg te laten wordt geraakt aan een van de elementen waarover een consensus werd bereikt met de buurtbewoners van Dit kan niet aanvaard worden."

De stedenbouwkundige vergunning werd op die gronden afgeleverd onder de volgende bijzondere voorwaarden en voorschriften (art. 3, st. 23):

"a) In uitvoering van de bestaande vergunningen moet een nieuwe muur met dezelfde afmetingen als de bestaande muur worden opgetrokken in het verlengde van de muur in en moet de muur met een hoogte van 2 m en een breedte van 12,50 m aan de kant van worden geplaatst conform het plan bij de bouwvergunning

nrs. en (...)

e) Alle andere bijzondere voorwaarden opgelegd in de vorige bouwvergunning blijven behouden".

7. Aan de verbalisant die het proces-verbaal van vaststelling van 18 februari 2002 opstelde, verklaarde dat hij het "nogal ver gezocht (vond) om langs een muur op de trekken die de ingang van een handelspand volledig zou weg stoppen. Ook met het plaatsen van de muur langs had hij problemen. Volgens hem zouden de buurtbewoners meer groen willen. Wanneer hij daarvoor in beperkte mate zorgt door het plaatsen van een haag willen de buurtbewoners dat daar een muur komt" (st. 2).

8. Na het proces-verbaal, op 21 mei 2002, werd een nieuwe aanvraag ingediend tot het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning "tot wijziging van de gevel van een winkelcomplex" (st. 41). Beoogd werd onder meer de bevestiging van de bestaande toestand met op de perceelsgrens naast een gedeelte in baksteen ook een deel als een draadafsluiting die ietwat begroeid is (st. 50).

De vergunning werd op 28 mei 2003 geweigerd onder meer op de volgende gronden (st. 52): "In alle voorgaande vergunningen voor de verbouwing van de voormalige werd echter zorg en aandacht besteed aan de beperking van de geluidshinder afkomstig van het verkeer op voor de bewoners van Daarover is er tussen de vergunninghouders, de overheid en de buurtbewoners een consensus bereikt naar aanleiding van bezwaren bij het openbare onderzoek over de initiële bouwaanvraag. Aan die consensus kan niet beknibbeld worden. De aanvraag beoogt tevens, in weerwil van de uitdrukkelijke voorwaarden bij de voorgaande opeenvolgende bouwvergunningen, de draadafsluiting op de rooilijn van te behouden en de 2 m hoge en 12,50 m brede muur langs niet uit te voeren. Het is onaanvaardbaar dat de vergunninghouders de opgelegde voorwaarden – die het gevolg zijn van die consensus – niet naleven."

Het beroep tegen deze beslissing bij de Bestendige Deputatie was niet ontvankelijk wegens niet-tijdigheid.

Bespreking

9. De eerste beklaagde voert aan dat hij slechts op 30 januari 2003 bestuurder van is geworden.

Uit het vennootschapsdossier blijkt evenwel dat door de bijzondere algemene vergadering en raad van bestuur, gehouden op 21 mei 2001, werd benoemd tot bestuurder en afgevaardigd bestuurder van de (B.T.W.-nummer De raad van bestuur was aldus samengesteld uit de eerste beklaagde, en Deze twee laatste bestuurders en afgevaardigde bestuurders gaven ontslag en op de bijzondere algemene vergadering van 30 januari 2003 werd dan (opnieuw) aangesteld als bestuurder en afgevaardigd bestuur. Toen werd ook de aangesteld als bestuurder, met als vaste vertegenwoordiger

Voor wat betreft de **periode van 5 april 2001 tot 21 mei 2001** blijkt uit het dossier niet dat de eerste beklaagde voor het hem ten laste gelegde feit een verantwoordelijkheid draagt zodat hij voor die periode van rechtsvervolging moet worden ontslagen.

10. Voor wat betreft de **periode van 21 mei 2001 tot de dag van het bevel tot dagvaarding (21 mei 2007)** draagt de eerste beklaagde echter wel degelijk een verantwoordelijkheid. Als afgevaardigd bestuurder draagt hij de verantwoordelijkheid voor de beslissing de bijzondere voorwaarden van de vergunning niet na te leven.

Het verweer dat de toestand in die mate zou zijn geëvolueerd dat alleen een regularisatie nog tot de mogelijkheden behoorde en dat de eerste beklaagde nooit de stedenbouwkundige overtreding heeft gewild of kunnen verhinderen, is ongegrond. Met dit verweer maakt de eerste beklaagde geenszins het bestaan van een schulduitsluitingsgrond aannemelijk. Uit het strafdossier blijkt daarentegen dat de eerste beklaagde zich niet heeft willen neerleggen bij de bijzondere voorwaarde van de stedenbouwkundige vergunning op grond van een eigen beoordeling van wat wenselijk is, mede vanuit commerciële overwegingen.

11. Uit het strafonderzoek en de behandeling van de zaak ter terechtzitting is gebleken dat de tenlastelegging ten aanzien van de eerste beklaagde – voor wat betreft de periode van 21 mei 2001 tot 21 mei 2007 – en ten aanzien van de tweede beklaagde – voor wat betreft de volledige geïncrimineerde periode – naar voldoening van recht bewezen is.

12. Het maatschappelijk doel van de tweede beklaagde bestaat onder andere in “het beheer van allerhande patrimonía” en diverse verrichtingen inzake onroerende goederen.

De ten laste gelegde feiten hebben aldus een intrinsiek verband met de verwezenlijking van het doel of de waarneming van de belangen van de vennootschap. Zij kunnen aan de rechtspersoon worden toegerekend.

De aan de eerste beklaagde ten laste gelegde feiten werden door hem willens en wetens gepleegd.

De eerste en de tweede beklaagde kunnen bijgevolg met toepassing van art. 5, tweede lid, laatste zin, Strafwetboek worden veroordeeld.

Straftoemeting

13. De tenlastelegging is de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde strafbaar opzet, zodat slechts één straf moet worden opgelegd.

Voor de eerste beklagde, fysieke persoon, is het feit strafbaar met gevangenisstraf van 15 dagen tot 5 jaar en een geldboete van 2.000 tot 400.000 EUR of met één van die straffen alleen.

Voor de tweede beklagde, rechtspersoon, is met toepassing van art. 41 *bis* Strafwetboek het feit strafbaar met een geldboete van 2.000 EUR tot 800.000 EUR.

14. De eerste beklagde vraagt de opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

Rekening houdende met de ernst van de begane bouwovertreding zou de toekenning van opschorting onvoldoende recht doen aan de handhaving van stedenbouwkundige voorschriften. Evenmin houdt de op te leggen geldboete enig risico in op sociale declassering van de beklagde.

15. De beklagden weigeren sinds lange tijd uitvoering te geven aan stedenbouwkundige verplichtingen die voortvloeien uit de oorspronkelijke bouwvergunning van 6 februari 1997, zoals bevestigd in de bouwvergunning van 22 september 1999 en opnieuw bevestigd (door weigering van de aanvraag in zoverre die ertoe strekte de voorwaarde niet te moeten na leven) in de stedenbouwkundige vergunning van 5 april 2001. Een tweede daartoe strekkende aanvraag werd opnieuw afgewezen bij beslissing van 28 mei 2003. Uiteindelijk besliste het college van burgemeester en schepenen op 17 augustus 2006 een herstellvordering in te stellen.

De beklagden kunnen zich niet neerleggen bij de definitieve beslissing van de bevoegde overheid. Voor de muur aan de kant van voeren zij een commercieel motief aan. Voor de muur aan de kant van gaat het over een louter subjectieve beoordeling (zoals de beklagden in hun beroepsschrift voor de Bestendige Deputatie overigens zelf erkennen – stuk 3 neergelegd door de eerste beklagde).

De beklagden plaatsen aldus onverbloemd hun eigen inzichten en hun commercieel belang boven het belang dat de gemeenschap heeft bij de naleving van stedenbouwkundige voorschriften. Hun houding brengt de afdwingbaarheid van in het algemeen belang voorgeschreven regels in het gedrang aangezien zij de naleving ervan afhankelijk willen maken van een persoonlijke beoordeling die, in geval van tegenstrijdige opvattingen, de voorrang krijgt op de beoordeling door de bevoegde overheid. Hun houding geeft ook blijk van een maatschappelijk nefaste overtuiging dat commerciële motieven stedenbouwmisdrijven kunnen rechtvaardigen.

Bij het bepalen van de geldboete houdt de rechtbank rekening met het door de beklagden nagestreefde commerciële voordeel dat bestaat in een verhoogde zichtbaarheid van het handelspand vanuit Voorts kon de tweede beklagde een besparing realiseren door een noodzakelijke investering uit te stellen.

Mede rekening houdend met het gunstig strafrechtelijk verleden van de eerste beklagde en het blanco strafregister van de tweede beklagde,

dient hen de hierna bepaalde geldboete te worden opgelegd ten einde hen ertoe aan te sporen in de toekomst stedenbouwkundige verplichtingen onverkort na te leven.

De aan de eerste beklagde op te leggen geldboete kan deels met uitstel worden opgelegd. De feiten zijn van aard dat zij gestraft kunnen worden met een werkstraf of met één of meer straffen van niet meer dan vijf jaar gevangenisstraf. De afwezigheid van voorgaande veroordelingen tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden wordt bij de toepassing van de strafwet in acht genomen.

De bewezen verklaarde feiten werden gepleegd deels voor en deels na 1 maart 2004, datum vanaf wanneer de opdecimen waarmee de uitgesproken strafrechtelijke geldboetes worden verhoogd, werden gewijzigd, zodat de op te leggen geldboete met vijfenveertig opdecimen moet worden verhoogd.

16. Het Openbaar Ministerie vordert ten aanzien van de tweede beklagde de verbeurdverklaring van het wederrechtelijk vermogensvoordeel ex aequo et bono geraamd op 5.000 EUR, bestaande in het uitsparen van de kostprijs voor het oprichten van twee muren.

De rechtbank heeft bij het bepalen van de aan de tweede beklagde op te leggen geldboete rekening gehouden met het financiële voordeel bestaande in het uitstellen van een noodzakelijke investering, zodat de rechtbank de gevorderde verbeurdverklaring niet oplegt.

WAT DE HERSTELVORDERING BETREFT

17. Het college van burgemeester en schepenen van vordert dat conform de ~~vermaande~~ plannen (vergunning van 6 februari 1997) en (vergunning van 19 oktober 1998) en overeenkomstig de ~~hiizondere~~ voorwaarde a) opgelegd in de collegebeslissing (beslissing van 5 april 2001) volgende aanpassingswerken worden uitgevoerd:

–aan de zijde van moet de begroeide draadafsluiting over een lengte van 16,53 meter verwijderd worden en moet over die afstand een nieuwe muur met dezelfde afmetingen als de bestaande muur worden opgetrokken in het verlengde van de muur in

–aan de kant van moet een muur met een hoogte van 2 meter en een lengte van 12,50 meter worden geplaatst.

De herstellvordering van het college van burgemeester en schepenen van werd ingediend bij de Procureur des Konings op 19 oktober 2006 (st. 63) nadat de Hoge Raad voor het Herstelbeleid een eensluidend advies verleende (st. 70).

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur sloot zich bij deze vordering aan (st. 72).

18. De beklaagden voeren aan dat de motieven die aan de gevorderde herstelmaatregel ten grondslag liggen, feitelijk onjuist zijn en dat de herstelmaatregel kennelijk onredelijk is zodat zij met toepassing van art. 159 Grondwet buiten toepassing moet worden gelaten.

19. Het behoort tot de bevoegdheid van de rechter de vordering van het bevoegde bestuur op haar externe en interne wettigheid te toetsen, zonder echter de opportuniteit van de vordering te kunnen beoordelen. De rechter gaat daarbij na of de beslissing van het bestuur een bepaalde herstelmaatregel te vorderen, uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Een vordering die steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van een goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, moet hij zonder gevolg laten.

Wanneer de wettigheid van de vordering tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand of de uitvoering van aanpassingswerken wordt aangevochten, gaat de rechter in het bijzonder na of de vordering niet kennelijk onredelijk is. De rechter moet daarbij afwegen of geen andere herstelmaatregel noodzakelijk is, dit onder meer op grond van de aard van de overtreding, de omvang van de aantasting van de goede ruimtelijke ordening en het voordeel dat voor de ruimtelijke ordening ontstaat door het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand of door de uitvoering van aanpassingswerken tegenover de last die daaruit voor de overtreder voortvloeit (Cfr. Cass. 4 februari 2003, AR *T.M.R.* 2003, 389).

20. De ingediende herstellvordering van het college van burgemeester en schepenen steunt uitsluitend op redenen van ruimtelijke ordening. Zij steunt niet op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is.

De herstellvordering steunt op motieven die pertinent zijn en de gekozen herstelmaatregel verantwoorden.

Volledigheidshalve merkt de rechtbank op dat, in tegenstelling tot wat de beklaagden voorhouden, de herstelmaatregel geenszins uitsluitend wordt gemotiveerd op basis van de oorspronkelijke consensus waarvan sprake in de oorspronkelijke bouwvergunning van 6 februari 1997. De herstelmaatregel wordt mede gemotiveerd op grond van de nog steeds actuele overwegingen dat de uitvoering van de betrokken muren stedenbouwkundig noodzakelijk is als buffering tussen de woonomgeving van en de mogelijke hinder die wordt veroorzaakt, zowel door het verkeer op de gewestweg als door het winkelcomplex en dat een ruimtelijke relatie tussen het winkelcomplex en de woonomgeving van niet gewenst is.

De beklaagden gaan ook voorbij aan de overwegingen van de oorspronkelijke bouwvergunning. In deze bouwvergunning werd ervan uitgegaan dat de ingreep aan de afsluiting aan beperkt zou blijven. De oorspronkelijke afsluiting aan bestaande uit betonplaten van ongeveer 2 meter, zou weliswaar verdwijnen maar deze

afsluiting zou worden vervangen door een nieuwe muur van 2 meter over een breedte van ongeveer 12,5 meter (die de beklagden niet hebben uitgevoerd). Daardoor zou wel een opening van 14,50 meter aan de kant van ontstaan die voordien niet bestond maar tegenover die opening zou dan aan de overzijde van het perceel langs ook een muur staan (die de beklagden niet hebben uitgevoerd). De overheid is daarbij niet ervan uitgegaan dat de muur van 12,5 meter breedte aan een volkomen oplossing biedt voor de geluidshinder van het verkeer op maar heeft wel overwogen dat de beperkte aard van de ingreep aan de afsluiting langs gecombineerd met een geluidswand langs (bestaande in de poort en de muur die de beklagden niet hebben uitgevoerd) een merkelijke toename van de geluidshinder moet voorkomen.

De argumenten die de beklagden aanvoeren in verband met de voorkeur voor een groenscherm in plaats van een muur houden louter een opportuiniteitsoordeel in dat geen weerslag kan hebben op de wettigheid van de gevorderde herstelmaatregel.

De last die het uitvoeren van het herstel voor de beklagden meebrengt is ten slotte geenszins disproportioneel ten aanzien van het voordeel voor de goede ordening van de ruimte dat uit het uitvoeren van de gevorderde aanpassingswerken voortvloeit. Uit het ter terechtzitting neergelegde fotomateriaal blijkt dat van "uitstalramen" die achter de muur zouden verdwijnen, geen sprake is en dat de aanwezigheid van de betrokken winkel(s) ook op een andere wijze zichtbaar kan worden gemaakt zodat het aangevoerde commerciële nadeel minimaal is.

De herstellvordering strekkende tot uitvoering van aanpassingswerken moet bijgevolg worden ingewilligd.

21. Het college van burgemeester en schep en de en de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vorderen een dwangsom van 250 EUR per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Er valt te vrezen dat de beklagden niet vrijwillig tot uitvoering van de aanpassingswerken zullen overgaan. De bevoegde overheden kunnen een rechtmatig belang laten gelden om door middel van de dwangsom de nakoming van de veroordeling tot herstel zoveel mogelijk door de beklagden zelf te verzekeren.

De rechtbank legt dan ook aan de beklagden de dwangsom op zoals hierna bepaald.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED :

Gelet op het mogelijke bestaan van schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven, past het de burgerlijke belangen aan te houden.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het
Wetboek van Strafvordering;
art. 162, 182, 184, 185§1, 189, 190, 191, 194 Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 7, 38, 39, 40, 41, 41bis, 50, 50bis, 65, 66, 100 Strafwetboek,
alsmede de wetsbepalingen zoals in de tenlastelegging hiervoor
aangehaald;
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;
art. 8, 14 §1 van de Wet van 29 juni 1964;

DE RECHTBANK, recht doende **OP TEGENSPRAAK**,

VOORAFGAANDELIJK

Verbeterd de dagvaarding als volgt:

de in de tenlastelegging vermelde kadastrale omschrijving moet luiden als
volgt: "ten kadaster bekende staande onder

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

Ten aanzien van

Ontslaat van rechtsvervolging voor de tenlastelegging
voor wat betreft de periode van 05 april 2001 tot 21 mei 2001.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen
verklaarde feiten onder de tenlastelegging (met uitzondering voor wat
betreft de periode van 05 april 2001 tot 21 mei 2001) SAMEN, tot een
GELDBOETE van TWEEDUIZEND EURO.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimes, aldus gebracht op
ELFDUIZEND EURO.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40
van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door
een gevangenisstraf van **DRIE MAANDEN.**

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklagde, wat betreft **DUIZEND EURO**, gebracht op **vijfduizend vijfhonderd euro**, of een vervangende gevangenisstraf van **45 dagen**, van de uitgesproken **GELDBOETE van TWEEDUIZEND EURO** zal uitgesteld worden voor een termijn van **DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Ten aanzien van

Veroordeelt de beklagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten onder de tenlastelegging **SAMEN**, tot een **GELDBOETE van TWEEDUIZEND EURO**.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimes, aldus gebracht op **ELFDUIZEND EURO**.

Zegt dat de beklaagden _____ en _____ verplicht zijn **ELK** een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO**, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus telkens gebracht op **HONDERD ZEVENENDERTIG EURO EN VIJFTIG CENT**, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt de beklaagden _____ en _____ **HOOFDELIJK** tot de kosten, in hoofde van de eerste beklagde ondeelbaar veroorzaakt door het bewezen gebleven gedeelte van de tenlastelegging gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **103,34 EUR**.

Legt de veroordeelden _____ en _____ eveneens elk een vergoeding op van **28,84 EURO** in uitvoering van art. 6 van de Programmawet van 27 december 2006 en van art. 77 van het K.B. van 27 april 2007 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

WAT DE HERSTELVORDERING BETREFT

BEVEELT, op vordering van het college van burgemeester en schepenen van _____ en van de aewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, elk van de beklaagden _____ over te gaan tot uitvoering van de volgende aanpassingswerken op het perceel gelegen aan _____ op het kadaster gekend onder _____

–aan de zijde van _____ moet de begroeide draadafsluiting over een lengte van 16,53 meter verwijderd worden en moet over die afstand een nieuwe muur met dezelfde afmetingen als de bestaande muur worden opgetrokken in het verlengde van de muur in _____

–aan de kant van _____ moet een muur met een hoogte van 2 meter en een lengte van 12,50 meter worden geplaatst;

en dit binnen een termijn van **ZES MAANDEN** na het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis.

ZEGT VOOR RECHT dat op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur door elke beklaagde een dwangsom zal worden verbeurd van 125 EUR per dag vertraging in de nakoming van dit bevel.

ZEGT VOOR RECHT dat op vordering van het college van burgemeester en schepenen van _____ door elke beklaagde een dwangsom zal worden verbeurd van 125 EUR per dag vertraging in de nakoming van dit bevel.

ZEGT VOOR RECHT dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en/of het college van burgemeester en schepenen van _____ indien de aanpassingswerken niet worden uitgevoerd binnen voormelde termijn, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 153 DORO.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

Houdt de burgerlijke belangen aan wat betreft de bewezen verklaarde tenlastelegging.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting op **23 oktober 2007**.

Aanwezig :

- alleenrechtsprekend rechter;
- toegevoegd substituut-Procureur des Konings;
- griffier